

Barachleden...!

Carla, Toos en Wem mochten van 30-4-2012 tot 04-05-2012 komen schilderen in het (voormalig) iconenatelier van zuster Elisabeth in Schoten o.l.v. zuster Hadewych. Hier volgt een kort verslag van een geweldige ervaring!

De heenreis...!

Wij hebben een voorspoedige reis gehad. We hebben de mevrouw van de TomTom gehoorzaamd en zijn via een prachtig stuk Belgisch bos, waarna een stukje villawijk van Brasschaat, op de plaats van bestemming aangekomen. We werden ontvangen door zuster Hadewych.

Memoriegenoten...!

We maakten kennis met zuster Godefried (gastenzuster), zuster Marina, Monica (Loosdrecht), Marie-Paule (Aalst), Greet (Antwerpen), Andrea (Roermond) en Josiane (Poscheresse- Deverdisse). Een aantal van hen komen al tien jaar naar deze Priorij om te schilderen. We werden gastvrij ontvangen met koffie en een grote koek. De sfeer zat er meteen in.

De kloosterbel die luidt...!

Nog voordat de koffers waren uitgepakt hadden we ons al geïnstalleerd in het atelier. We mochten elkaars werk bewonderen en maakten kennis met verschillende technieken en verrassende resultaten. Soms zo prachtig dat je er klein van werd. We waren dan ook vereerd met een SMSje en de bemoedigende opmerking van zuster Delian: “dat onze schilderplek voor iedereen een plaats is om MEESTER – LEERLING te zijn”. “Hoop doet leven”.

Dagorde...!

Om 17 uur werden we uitgenodigd voor de Vespers. De benodigde boeken lagen alle opengeslagen voor ons om mee te kunnen zingen. Helaas is dat zingen niet gelukt, omdat zuster Caritas de zang wel heel erg hoog inzette. Desalniettemin hebben we genoten van de prachtige zang en de bijzondere teksten.

Na de Vespers was er wat ruimte om je kamer in te richten en vervolgens werden we om 18.20 uur in de refter verwacht voor de

avondmaaltijd. We hebben gesmuld van een heerlijk koud buffetje dat was overgebleven van het schoolfeest. Het was de zangzuster Caritas die ons bediende en ons wegwijs maakte in de afwaskeuken. Een opvallend vrolijke zuster met een heel blij gezicht, we mochten echter van haar niet in de bereidingskeuken komen. Enkel pas dan, wanneer we zouden zijn ingetreden, maar daar heeft, tot nu toe, nog niemand zich voor aangemeld.

Nachtrust...!

Ondanks dat we allemaal een voordeursleutel hadden, was het onmogelijk om na 21.00 uur nog naar buiten te kunnen, laat staan nog binnen te komen. Stilte vanaf dat tijdstip was voorschrift. Men was vrij voor wat betreft de activiteiten op eigen kamer, mits men niemand stoorde. Toch werd de eerste nacht behoorlijk verstoord door “zwaar weer”. Sommigen hadden niet of nauwelijks geslapen op één persoon na. Zij had niets gehoord en heerlijk geslapen.

Alle dagen...!

We begonnen de dag met het bijwonen van de liturgie. De dagelijkse liturgie is opvallend ingekort en wordt, net als de Vespers, aan elkaar gezongen. Na de H.Mis gingen we uitgebreid ontbijten, daarna schilderen tot koffietijd en vervolgens weer schilderen tot de warme maaltijd.

Al snel werd ons door de gastenzuster Godefried op het hart gedrukt dat we zelf de tijd in de gaten moesten houden. Haar ogen zeiden dat dit een serieuze opmerking was. Na de warme maaltijd was men vrij, maar de meesten gingen schilderen. Van tijd tot tijd kwamen wat zusters het atelier ingelopen om kennis te maken en het werk te bewonderen. Zo ook zuster Erica (moeder overste). De dagindeling bleef hetzelfde, maar de iconen werden mooier en mooier. Er werd hard gewerkt. Wie bevestiging, advies of stimulans nodig had kreeg dat rijkelijk. De groepscohesie was voelbaar, niemand uitgezonderd.

Rondleiding op woensdagmiddag...!

Op woensdagmiddag werden we door zuster Hadewych rondgeleid op het terrein van het klooster en voor een bezichtiging van alle gebouwen met verschillende functies.

Weven, keramiek te kust en te keur, schilderen, kaarten

maken, geschilderde of met droogbloemen. We vroegen aan zuster Hadewych of het voorbehouden is aan zusters om geboren te worden met een kunstzinnige/artistische gave? We kregen een heel serieus antwoord! Het hoogtepunt van de bezichtiging was de Byzantijnse kapel met haar prachtige iconen.

Bezoek op donderdagmiddag...!

Donderdag stond in het teken van de Kerkwijding. De zusters droegen in de kapel feestelijke kleding en we hadden speciale boekjes voor de vieringen. s'Middags werden we verrast door een bezoek van zuster Delian. Diegenen die al jaren les krijgen van Joris van Ael waren erg jaloers op ons, omdat hun meester, in die vorm, nog nooit

belangstelling had getoond. Geen punt, want zuster Delian was er voor iedereen. Zo kwam zij nauwelijks toe aan eigen werk, maar het gezamenlijk eten heeft dat weer goedge maakt.

Die avond zijn enkelen naar een expositie geweest van Frieda en August van Dyck –Sels, te Wijnegem en hebben in het Gemeenschapshuis nog even nagenoten met een drankje en aldaar ook naar een pianoconcertje geluisterd. Het had wat langer mogen duren, maar de klok tikte naar 21.00 uur.

Icoonwijding...!

Aan het einde van de Liturgie op vrijdagmorgen is een aantal iconen gewijd.

Na het ontbijt zijn we voor de laatste uren nog wat gaan schilderen en hebben we wat persoonlijke gegevens uitgewisseld. Zonder uitzondering zou iedereen zich willen inschrijven voor het volgend jaar, maar de zusters kunnen geen toezegging doen i.v.m. hun leeftijd en gezondheid. Afwachten dus. Wellicht wordt er iets georganiseerd om in Moergestel te kunnen schilderen en zo mogelijk te overnachten in de Abdij Koningshoeven bij de Cisterciënzers (Trapisten) in Berkel-Enschot, plus minus 2 km. van het atelier vandaan. Dat alles wil men in overleg met zuster Delian organiseren wanneer het niet meer mogelijk blijkt te zijn om in Regina Pacis te schilderen.

Galgenmaal...!

Vrijdagmiddag na het galgenmaal hebben we alle zusters en pastor Karel Eibers(die altijd heel gezellig en belangstellend met ons mee tafelde) bedankt. Daarna namen we afscheid van elkaar. Moe en voldaan zijn we naar huis gegaan.

Voor verslag: Wem Timmermans